

XXXI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Pensionslov.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 22de Marts 1873.)

Ved det foreliggende Lovforslags 1ste Behandling udtaltes det, at man, efterat Finansministeren havde erklæret sig imod dets væsentlige Bestemmelser, og det derved var blevet klart, at det ikke vilde kunne gennemføres i denne Rigsdagssamling, burde gaa noget videre i Retning af Nedsættelse i den fremtidige Pensionsbyrde, end Lovforslagets Bestemmelser indeholde, for at bringe det i nøiere Overensstemmelse med Forslagsstillerens virkelige Meninger end af Hensyn til om muligt at vinde Ministeriets Smødefommen. Thinget nedsatte af dette Hensyn nærværende Udvalg til at behandle Sagen.

Udvalget tror imidlertid ikke, at der under de stedfindende Forhold vil kunne opnaas Noget ved at bearbejde denne Sag videre for Diebliffet, men formener derimod at burde tilraade Thinget at ende dens Behandling ved en Dagsorden, hvori Grunden til denne Beslutning udtales. Man indstiller saaledes til Folkethinget at ende Sagen med følgende Dagsorden:

„I den Erkendelse, at Lovforslaget ikke kan gennemføres i en tilfredsstillende Skikkelse, saalænge det nuværende Ministerium bestaar, gaar Folkethinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Medundertegnede Anfører, der formener, at de nu gjældende Pensionslove paa den Tid, da de bleve givne, have været svarende til de da bestaaende Tilstande, og som hverken i den ved Wienerfreden hidførte midlertidige Forøgelse af Pensionsbyrden, for hvilken Bederlag desuden for en stor Del er modtaget, eller endnu mindre i den siden Pensionslovenes Udstedelse indtraadte Fordyrelse af flere af de vigtigste Livsbetingelser i Forbindelse med de hos Befolkningen i det Hele fremtrædende større Fordringer til Velvære, samt den siden 1864 foregaaede Nedsættelse i flere Embedslønninger og Indskrænkning i Pensionsretten, kan se nogen Anledning til nu at stille Statens Embeds- og Bestillingsmænd saa meget ugunstigere, som Lovforslaget tilfigter, kan som Følge heraf Intet have imod, at Sagens Behandling ikke føres videre, men kan af samme Grund ikke tiltræde Motiveringen af Hveretallets Forslag om Overgang til Dagsordenens næste Punkt. Da imidlertid et Forslag med den af mig antydede Motivering efter Udtalelserne ved Sagens første Behandling neppe har nogen Udsigt til at blive vedtaget, skal jeg indskrænke mig til at anbefale at stemme imod Sagens Overgang til 3dje Behandling.

Anfører.

Bach.

Bojsen.

S. S. Christensen.

C. Hansen (Kjøbenhavns N. 4 B.).

J. A. Hansen,
Formand og Ordfører.

Sungersen.

L. Petersen.

Schroll.